

Fra

O.F.Andersen

Bellevue 18

Kr.sand S.

KRISTIANSAND, den 4/1-1942.

Til

O. Bolstad,

politikonstabel nr. 466,

Møllergt. 19,

Oslo.

For å gå rett på saken med en gang: Ethel har fortalt meg om saker og ting, og om den holdning du har til saken.

I den anledning føler jeg meg beføyet til å gi deg noen vennskabelige råd, da jeg godt kan tenke meg at du er nokså meget i villrede med hensyn til hva du skal foreta deg.

For dett første må du hele tiden holde deg for øye, at Ethel er et pikebarn som slett ikke fortjener noen vanskelige, hvad du sikkert også selv er oppmerksom på. Når hun nå er bragt i den stilling hun er, har hun ingen annen enn deg å takke for det, og din innsats i det etterfølgende bør det jo heller ikke være tvil om.

Riktignok er jeg oppmerksom på at det hele er forømt ubehagelig for deg. Likevel er det nok enda mere ubehagelig for Ethel. Og det du minst av alt bør eller kan gjøre, er å rette noen bebreidelse mot henne. Jeg har hatt anledning til å konstatere at hun har det såmen tragisk nok fra før.

For deg skulde saken være klar nok: Du har bare ett å gjøre, nemlig å bite i det sure eple, med mindre du skulde kunne hjelpe henne ut av det selv på annen måte. Det er jo nokså lite sannsynlig at du skulde ha forbindelser som kunde hjelpe deg med det, men kan det ikke skaffes av deg i Oslo, er det ingen som kan hjelpe deg her.

Livet kan av og til gi en fa'n så ubehagelige avgjørelser, og jeg kan godt forstå ditt dilemma. Men hvor ubehagelig det enn måtte være, og hvor mange kjedeligheter du enn måtte bringe dine nærmeste inn i ved din avgjørelse, så har du etter min mening bare ett å gjøre.

Gift deg med jenta, å gi faen i dine forbindelser med Rønnaug og hennes familie. Etter hva du har fortalt meg i fortrolighet om hennes utesvevelser mens du var i Kr.sand tror jeg ikke det vil falle deg så vanskelig for hennes skyld som for familens. Men det er når alt

kommer til alt bihensyn som burde veie for lett ved en avgjørelse som denne. Og hva mere er: Dette er den eneste måte å komme ut av det på som du senere vil kunne se tilbake på med løftet hode. Hvis du mener jeg ikke gjør deg en tjeneste ved å forelegge saken for deg på denne måten, så er du på villspor. Og lytt til mitt råd, når jeg sier: Alt fra første stund av bør du gi akt på å veie dine ord på gullvekt overfor Ethel, og ikke så en sed av uforsiktighet som senere kan bli en hindring for et godt gjensidig og varig tillitsforhold. For eksempel ingen bebreidelser eller utflukter.

Det er et gammelt ordspråk som sier: Som man reder, så ligger man. Det uttales gjerne med en viss skadefryd, men det er så forbannet sant. Og noen skadefryd vet du kommer ikke med i spillet denne gang. Det heter jo også - hva Gud forbyr - idag meg, imorgen deg. Jeg synes jeg bør underrette deg om at Ethel i fortvilelse holdt på å ta livet av seg før jul ved overdreven bruk av piller, og en slik fortvilelse synes jeg ikke du bør se på lenger enn nødvendig. Så vidt jeg vet har hun ennå ikke fortalt sin mor noe om dette ennå, men jeg holder det lite sannsynlig at hun greier å holde det for seg selv stort lenger. Og hva foreldrene da akter å foreta seg i den anledning, vet jeg jo ikke, men det er jo sannsynlig at du i så fall kommer til å høre fra dem.

Som sagt: Det er ikke noe behagelig brev dette, men det gjør jo liten endring i den faktiske tilstand. Og jeg er overbevist om at du innser riktigheten av det selv også, selv om man trenger en tid for å fordøye en slik nyhet, hva jeg går ut fra at du nå har hatt anledning til. I det hele tatt: avfinn deg med forholdene, gjør det beste ut av det og forsøk å se de lyse sidene ved saken også. Jeg er overbevist om at du ikke kommer til å angre det.

Du får ha et godt nytt år! Jeg hører gjerne fra deg i sakens anledning.

hilsen din venn

P.S. Mens jeg har deg i tale, vil du ved leilighet sende meg brennevinsskortet til Ingvar Køhn, som du fikk låne av meg 11.f.m.